

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника
10 сот.
За примірник
12 сот.
В зайнятих тері-
тах 4 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3).

Виходить ще два рази
впродовж тижня

Умови передплати у Львові:	
на рік	24— К.
півроку	12— "
чвертьроку	6— "
місяць	2-40 "

В краю і державі:	
на рік	32— К.
півроку	16— "
чвертьроку	8— "
місяць	2-70 "

За границю:	
в Німеччині	37 мар.
в Америці	11 дол.
в інших державах	34 фр.

ЯРОСЛАВ ВЕСОЛЛОВСЬКИЙ

УКРАЇНСЬКИЙ ЖУРНАЛІСТ

упокоїв ся у Відні, дня 21. червня 1917 о годині пів до 7-мої рано
в 36. році життя.

По двох роках.

Нині минають два роки, як австро-німецькі війська відбили Львів, а зараз слідуючого дня появило ся число нашого дневника, який ще через довгий ряд неділей був одинокою часописою, що виходила на землі освобожденної від ворожого наїзду Галичини.

Тоді писали ми:

„По важких днях чорної, безпросвітної московської ночі настав ясний, сонячний день!

Над побитою, кіньськими копитами зораною, людським тілом зволоченою, горячою кров'ю напоєною землею зійшло ясне, благодатне Сонце Волі і Свободи!

Як гнітучий, кошмарний сон проминули страшний дім московського гнету.

Смертельно ранений російський медвідь поволік ся у свій барліг.

Проминуло десять довгих, безконечних місяців тюрми й неволі. Та за той час перейшли ми безприкладне, справді Дантівське некло мук і терпіння, наруг, заборон, знущань і гнету“.

Минули два роки від тої хвилі.

заступники українського народу внесли в Раді державній інтерпеляцію, в якій сказано, що з вибухом війни „галицькі адміністраційні влади зарядили найстрогіші міри не проти малого числа руссофілів, тільки проти цілого українського населення Галичини.

Військові влади, команди й окремі відділи армії, поінформовані односторонньо й фальшиво адміністраційними властями, прийшли до зловіщого хибного погляду, що всі „Русини“ є зрадники, і тих казкових поголосок про загальну зраду надужито також для оправдання всіх невдач на східнім фронті.

Тепер почала ся формальна війна цивільних і військових властей проти невинного, безборонного українського народу Галичини.

Тисячі мушкетерів, жінок, дітей на основі наглого суду або таки так повішено, розстрілено, а в найшасливіших випадках арештовано й відставлено. Не тільки селяни і міщани, але також інтелігенція — коли тільки хто з них був українського роду — без ніякої підстави, часто тільки на основі самовільного рішення даного органу влади, арештовано і серед страшних знущань зі сторони вуличної товпи й ескорти відставлявано до численних цивільних і військових в'язниць.

А опісля виявилось, що ані один Українець не був поставлений перед суд, а тим менше засуджений. З сього виходить понад всякий сумнів, що всі інтерновані Українці через самоволю властей зовсім невинно були виставлені цілі місяці і навіть роки на найбільші фізичні й душевні муки, а більш ніж тисяча їх заплавила за свій австрійський патріотизм смертю. Також з інших інтернованих, не Українців, ледви пару тусинів поставлено перед суд.

Ті надужитя, що кличуть до неба о пімсту, приписувано часто в правительствених кругах воєнній пеклові галицьких властей і викликалим нем пожалування гідним надужиттям армії. Але ці оправдування зовсім не заслугоють на віру. Деякі надужитя й помилки можна допустити, але не тисячі й десятки тисяч!

Се не була помилка, се була нелюдська система!

Галицькі адміністраційні влади безпосередно арештованими, а посередно брехливим інформованим армії мали за ціль ціле українське населення оклеветати як зрадників і політично знищити, щоб з сього зробити політичний капітал для польського панованя в Галичині. Найякішим доказом сього служить факт,

що галицька адміністрація старала ся в тім напрямі впливати на ц. к. слідчу комісію в Талергофі та що багато з Українців, увільнених сего комісією, по повероті до Галичини вона знов арештувала й інтернувала“.

Два роки минають нині від відбиття Львова і від появи нашого дневника на освобожденній тоді австрійській Україні.

Богато дачого змінило ся за той час, та не змінила ся доси основа, на якій ми оперли своє видавництво.

Будуємо на своїм і в службі для народу хочемо стояти лише власними силами! Тому доля і розвій нашої часописи є все виключно в руках української суспільности.

Не треба чей пригадувати, серед яких важких умовин приходить ся нині істнувати українському видавництву, що стоїть лише на службі свого народу! Кошти паперу, друку і персоналу зросли непомірно. Кредити заманені. Найвимовнішим доказом тих скрутних відносин є те, що всі інші видавництва піднесли в друге ціну предплати.

Ми поки що не йдемо на сю дорогу. Наш нарід, особливо верстви, серед яких головкою розкодиє ся наша часопись, є виснажені війною і не одному прийшлося би з трудом покрити ту підвищену ціну.

Тому предплата „Українського Слова“ остає та сама.

Робимо се в надії, що українська суспільність зрозуміє ті відносини і — кого стати — поспішить з жертвами на пресовий фонд „Українського Слова“.

„Українське Слово“ буде далі образом повного українського життя, яке не знає ніяких кордонів.

„Українське Слово“ виходить-ме у розмірах відповідно до потреби, та найменше 4 сторінки і коштувати-ме

у Львові:

На рік	24 К
„ півроку	12 „
„ чвертьроку	6 „
„ місяць	2:40

В краю і державі:

На рік	32 К
„ півроку	16 „
„ чвертьроку	8 „
„ місяць	2:70

Для поріжнення Відня з Берліном.

З Берна доносять: Давнійший віденський кореспондент „Таймсу“ Вільгельм Штед оголосив перед кількома днями простору статтю, в якій подає до відома, наче би поважні католицькі круги в Швейцарії в порозумінню з представниками міжнародних фінансистів підняли заходи коло „ратованя Австрії“.

В тій справі забирає голос часопис „Neue Zürcher Nachrichten“ і називає виступ Штеда як грубе надужиття. Фінансисти коаліції повинні бути чим іншим заняті, як „ратуванем Габсбургів“, бо їх власна справа стоїть без порівняння гірше.

„N. Z. Nachrichten“ підносять, що в сім випадку йде о заходи деяких французьких личностей, які стремлять до поріжнення Габсбургів і Вігельсбахів з Гогенцолернами і до сповування Австрії та Баварії заключити окремий мир. Таке зломане віри однак неможливе і не дасться подумати.

Згаданий дневник кінчить:

„Ми охотно хотіли би довідати ся, котрі то католицькі круги прикладають руку до того замаху, приготуваного ворогами католицької церкви. В кождім разі слід ствердити, що точка тяжести цілої справи знаходиться у Відні“.

Україна з Київом, Львовом і Вильном.

„Głos ziemi chełmskiej“ в 46 ч пише:

„По нещадній кампанії на холмські землі,

без сумніву знов для відвернення польської уваги від інших загрозливих ділянок, ушляховако при війсьній допомозі нову виправу, на менше від інших екзотичну (?), на парчевський повіт в сідлецькій землі.“

Як нам доносить наш кореспондент д. 18 мая с. р. появили ся там Українці, бувші російські подонені (?), перебрані в народні строї, довгі свити і широкі шаравари, щоби, як самі кажуть, ширити народний український дух. — Мандрюючи по цілїм повіті, вмовляють (?) в населене, що воно не польське, але українське, оповідають про велику українську державу з Києвом, Львовом і Вильном і 45 мільонами населення.

Місцеве населене уважає агітацію сих „гостей“ за якусь трагікомічну ошайбу... зєдзичної каси при продажі білетів, жаданих певно в протівну сторону, бо ж навіть їх мови не розуміє (?) і на агітаційні бесіди відповідає по польськи (?). Ждемо отже на інтервенцію польського представництва“.

Волинь в першій сфері польських інтересів.

Краківський „Ill. Kurjer codzienny“ (ч. 169) пише:

„В володимирським повіті на Волині, на зборах „земляк“ в Біндюрі з кінцем м. м. ухвалено вислати лист до проф. Е. Ромера, відомого географа, з прозьбою о „поправку (!) в „воєнно політичній мапі Польщі“ дотично пересування Волині з другої сфери польських інтересів до першої і узгляднення того в нових заповіданих працях.“

Зібраний відповідний матеріал доказовий переслано проф. Ромерови.

Враз з цілою Польщею і Волинь уладжує тепер велику квесту під кличем: „Ратуйте діти“. Завдяки добрій організації, особливо в володимирським повіті сподіваний дуже корисний вислід.

Взагалі кожду польську акцію на Волині приймає загал дуже симпатично, помімо того Українці напружують свої сили для опановання Волині, що їм однак іде дуже тяжко, бо ані польсько-католицьке населене, ані русько православне не хоче нічого чути про Україну, але або про Польщу або про Росію“.

Домагання Поляків.

„N. Freie Presse“ доносить: Як з добре поінформованих парламентарних кругів доно-

сять, поставили Поляки президентови міністрів гр. Клям-Мартініцви ось такі свої домагання: іменоване цивільного намісника для Галичини, покликане польського парламентариста до кабінету як міністра земляка і вручене польському парламентаристови торговельного або зєдзичного портфєлю.

Президент міністрів гр. Клям-Мартініц заявив презесови польського кола, що він готов сповнити бажане що до іменування цивільного намісника і польського парламентариста як міністра земляка. Годі йому однак іменувати Поляка як міністра зєдзичного або торговельного. Зате пропонує він Полякам теку міністра рільництва або справедливости.

З бюджетової комісії.

ВІДЕНЬ (Ткб.). Бюджетова комісія радила нині далше над бюджетом провізорією. Б. справоздаєць Штайвендер предложив внесення в справі уповажнення уряду до кредитової операції до висоти 6 мільярдів, однак з вилученням неамортизаційної ренти.

П. Ончуд заявив ся за парламентаризованем уряду, п. бр. Д. Ельверт проти.

П. Тусар заявив, що теперішня хвиля невідповідна до творення концентраційного кабінету, бо нема в тім напрямі психологічних умов, головна по стороні німецькій. Чеський Союз голосує проти бюджету.

Міністер скарбу Шпіцмільер обговорював подібно предложєня вєскодавця й те, на як довго вистало 6 мільярдів. Далше говорив про поділ видатків на воєнні, запомогіві й інші.

Посол Еленбоген заявив іменем своєї партії, що голосувати-ме проти бюджетової провізорії.

П. Вєсчуче ставить ряд вєсенєв, м. и. в справі поборювання сухіт, в справі знесеня офіцерських мєнаж та вибору комісії з 53 членів, котра мала б право через делегатів слїдити живленє жовнірів в етапах і на фронті, в кінці вєсенєв в справі дорожнього додаєку державним функціонерам.

П. Кадльцак дав вислів мировим бажанням населєня.

П. Юліян Романчук обговорював коєчність змін в поправі адміністрації; при обсаджуваню міністеріальних тек повинні в першім ряді входити в рахубу річеві спосібности, а для представництва потреб народу належало б утворити в ряді міністрів державних секретарів, покликаних зпоміж поодиноких народностей.

П. Пітоні домагав ся, щоб зараз здєржати всякі інтерюваня й конфїкованя непїдо-

МИХАЙЛО ЯЦКІВ.

Тайна жрекині.

Весняне сонце і хор пташків будили його. Лежав горлиць з примкнєними віями, півсєв конисав душу на філях білих рож.

В саді затагнули дівчата пісєньку на два голоси, зєва тремтіла на легєнькій, шєвковій зелені вишєвї.

Малєр не міг лежати.

Діти, хора жїяка і творча душа не дали йому бєуть довше на філях мрієв.

Глянув на образ на штальдє і збирив ся живо. Студєна вода відсєвіжала його сєду, він стояв вєпорущимє перед своїм образом кілька хвиль і взяв ся до праці.

На марморній цємбрині сиділа нага дівчина, відвернєна від видця, коло неї свїжєна сукєнка, пальмова галузє і мїртовий вінок. Тїло дівчини дигало чаром лілей і рож, волосє опадєло чарівним вузлом на шию, але голова і рамена похилєні вперєд, надавали постаті загадєчий вираз задуми.

Перєд дівчиною підїмалє ся легєкою мрією стїна цвітїв і корчїв, за ними самїтна, голуба далєчїнь як мїстичєна поезїя Нєвалїса.

Принадї дівчини палєли божєственною жадєбою, та в хвиль, коли малє вїйти до купєлї, зєдержало її видїне вїчностї і вєна замєрла в нєподвижнім руху. Полумєя молодостї і прочутє сєуети спїнило її перед порєгом знанєя в символ глєбокої краси.

Лєгїг рухав рожі філєю хєрувїмськїх устїцїункїв, чар принад, рєсєкоші, бажанє і туги закривалє дівчина пильно перед собою.

Щє крило ся в свїті перед нєю? Чи бажанє і туга віків? Чи повїнь цвітїв-надїй, які бєзвїннє збїває завіруєа жїтя в болєто вєслєднїх шлєхїв? Чи в скарбнїцї жрекині крилє ся душа самого артїста?

Бувають твори, що хованть в собі тайни поколїнь і віків.

Образ пішов на виставу.

Частє приглядав ся йому молодий монах, врєстї впає на думку, що позє видимим свїтом криєть ся лиш нєколький грїх. — він викрєїв образ з рам — за ним була сїра стїна.

Пісня про зеркало.

Давно, чув я старинну пісню. Імя героїки затєрло ся в мандрівцї віків, раз називалє її пісєня Ольгою, то знов Оленою, дєчєкою кнївсьєкого князєя Всєволода.

Половєцький, чи татарсьєкий вєжд Батий, якого народ прозєвав „шєлуєдивим Бунєком“, напєсїв ся взяти її силєю за жїнку, вєна перєкинула ся мїшєю та ішла під зємлєю, а тою дорогою висєчав ся на Подїлю в околєцях Збєрова висєкий вал. Бєзпєчний захист знайшла княгинєя щєйно в горєді Пнїсєнєску і тут побїдила вєна вєрєга.

Страшний Бунєк, пів дємон зї солодами на голєві, отвєртим живєтєм і віями довгими до зємлї, які на приказ підїмалєа чєлєдє золєтими вєлами, закљєв княгинєю, вєна запалє ся зї своєю пєлатєю, скарбами і вїєском і лишє раз в рік, в пору вєснєнок мєжє вїйти на зєрх зємлї в повнїй вєличї враз зї своїми добутками.

Щє року в свєто Дажбєга, сє-б то на Вєлїкдєнє, робить ся прогалєня в зємлї, а хтє будє такий щєслєливий, що вїйдє в ту зємлєю там і на питає княгинї, чи вжє час? Відповїсть: вжє час, тої вїзволить її і годї вїйдє вєна з вїєском і відїбє свїй край від вєрєга.

Далї стояло в піснї, що княгинєя лїшила по собі таємнє зеркало, в яким відбїває ся душа народу.

Богато стєдїть чєкає княгинєя на вїзволєнє, зєркалє стєрєжуть в нєвїдємїй свєтїни три лицарї вїдрєду в рєд. Першїй з них артїст, другий духовний-характерник, третий учєний звїздєчєт.

Цїлими стєлїтєми сплїває сє зеркало слїзьми і кровю, а вїзвольний Мєсїя нє прихєдїть.

Кєли гляджу на зєлєні полєя, голубє небо, гїрсьєку ріку, в сїню далє, в очї українсьєкої лїудини — нагадуєть ся мєлї та старичєна пісєня з дїтєчих лїт. Туга, надїя, жар борєтьби дуває в нїй, з небєснїх висєт слєзєзи вїдради падуть на душу.

В хмєрах понєволєного народу, в бєзкоєчєтнїх горєводї похилєних голєв в рєзлївїй кровї братїв за своє і чужє справу—чужє далєчї сєй гємїн давнїни.

Саму княгинєю найкращє бачу в зєркалї отсєї піснї:

„Ой, їз-за горї та буйний вїтер вїє,

Ой, там удївєнька та пшєнїчєньку сїє.

А посїявши, сталє волєчити,

А заволєчивши, сталє Бога просїти:

„Ой, урєди, Божє, та пшєнїчєньку яру

На вдовнїх дїтєк та на вдовину славу“.

Ой, щє-ж удївєнька та до дому нє дїйшла,

А вжє кажуть лїудї, що пшєнїчєнька зїйшла.

Ой, щє-ж удївєнька на лавцї нє сїла,

А вжє кажуть лїудї, що пшєнїчєя посїла.

„Дїти-ж мої, дїти, та горє-ж мєнї з вами,

Ой, що нє маєтє та старшого над вами!“

— Матї нашєа, матї, та нє журї ся нами:

Ми повїрєстаєм та й розїйдємєся самї.

Ой, будє-ж нас, матї по горєх, по долиnah,

Ой, будє-ж нас, рїдна, по чужїх українєх.

Будєш жє ти, мамє, як зазулє кувати,

А нїкому будє тобї й пїти подати..

ПЕРШИЙ великий український Фестин!

Виділови української Захоронки удалося вклинити у ц. к. властий дозвіл на улажене фестину на повиставовій площі в неділю дня 24. червня с. р.

Точна програма, в яку увійдуть різні несподіванки при звуках музики У. С. С. буде оголошена пізніше. Виділом докладає всіх старань, щоби Фестин випав як найгарнітійше.

зрілих людей. — Відповів на те міністер внутрішніх справ бар. Гандель.

П. Колішпер говорив про справи виживлення населення в відбудову господарства. На тім засіданні перервано. Олідуєчасе засідане в четвер о год. 10 перед пол.

Побюване перед реакцією в Росії.

КОЛЬОНІЯ. Köln. Ztg. доносить з Штокгольму: Група Леніна боїть ся реакції. На засіданні робітничо-жовірянської Ради в Петрограді один з большевиків звернув увагу Ради на поведене донських Козаків, котрі прогнали всіх „підозрілих“ і задумують покликати на престіл Миколу Миколаєвича.

Неприятельська відозва до полонених.

Одержуємо до поміщення з урядової сторони отсе письмо:

Перед кількома днями відкрито майже неімовірну пробу, щоби воєнних бранців уживати до завдання осередним державам втрат: воєнні бранці одержують у формі приказу залив, щоби при помочи перепачкованих средств і на основі інструкції вели саботаж, нищили земні плоди, допускали ся підпалів і в той спосіб робили шкоди осередним державам.

Неприятелі послугують ся в тій цілі шифрованим письмом на картках, пересиланих крадьком в предметах поживи до таборів полонених. В пакеті, заадресованім до одного з бранців, знайдено кодач, в яким було 5 таких карточок. Карточки ті записані машиновим письмом в спосіб, який вказує на те, що їх поширюють ся в значній кількості, імовірно у всіх таборах полонених, що отже антант бажав утворити серед полонених цілу організацію для цілий саботажу.

Рівночасно з тим відкритим надходять до насеня з краю і заграниці, що вже підчас минулих живих полонені нищили збіжжя на засів, або молоді рослини.

Зміст згаданих перепачкованих карточок такий:

Вказівки про ушкодження і нищенє.

Ширить пропаганду серед робітників на фільварках і учить, як вигинати ножем або тріскою очка і молоді порости бараболі на засів. Дістанете впрочім для тої цілі дрібні прилади в рульонах шоколяди, тістах або бішкортах.

У варстатах смаруйте машини долученою пастою до зубів.

Відповідайте зараз, як що вам треба средства до підпалів або до зачумлення худоби. Тоді найбільші посидки будуть містити між иншим пакети з пастильками або иншими средствами.

Можете також одержати апарати до підпалу, який що ино після або пати година спричиняє пожеж. Підкладайте їх у великих об'єктах, у залізничних вагонах, в поїздах готових до від'їзду. В сільських господарствах давайте наперед худобі пастилки, а опісля підкладайте огонь. Звірята будуть з конечности переведені в инше місце і внесуть з собою заразу до иншої обори.

Вибирайте, що вам треба і роздумуйте. Ваші діла будуть нагороджені в міру наслідку. Подайте як найскорше видуману адресу, на яку треба би вам вислати щораз нові пакети в спосіб безпечний від контролю. По кожнім знищенню донесіть мені про него листом або картою. Напишіть чого вам треба, а я вишлю значні припаси матеріалу. Мусите довести до того, щоби у всіх командах господарські об'єкти стали в огонь, та щоби спалили ся також худоба. Не забудьте ніякої роботи. Се снаде як бич на карки німецького народу. Як се можливе, спровадьте також вірних приятелів. В той спосіб працювати мете для побіди і вітчизни.

Донесіть мені, як побудували ви вашу організацію, матеріал одержите в найбільшій пакеті. Відповідь як найкороче...

Робітники в полі мусять, як сказано, виконати всякі вказівки що до засівів і живих. Заохочуйте їх до ушкодження і знищення всякого рода. Інструкції мають ся вважати військовими наказами. Всі приятелі будуть нагороджені.

Вказівки що до нищення бараболі.

Бараболі на засів. Треба вишукати кілька зіпсованих бараболі з темними плямами. Коли будуть зладжені бараболі до садження, треба легко скалічити лупину здорової бараболі і натерти в тім місці частю зіпсованої шуги.

Де се можливе, треба вибрати очка ножем або тріскою, або апаратом, який знайдете в пересланих тістах, шоколяді і т. д.

Викопуване бараболі. Вже при викопуванні мішайте зіпсовані бараболі зі здоровими. Де се можливе, постарайте ся о сірчанний квас, бо полите ним не допускає до кльчення бараболі.

Всякі ті діла переводьте так, щоби Німці їх не заприїмали. Злі живив се так, як програна битва. Ви працюєте для вітчизни!

Старайте ся приєднати собі певних, осторожних приятелів, які подадуть нам свої назвища, нехай вони пишуть і ділають. Працюйте тихо, керуйте роботою. Табор полонених треба цілко держати в руці. Може треба буде вас всіх, щоби прикликати на Німеччину катстрофу.

Тому ся організація повинна вважати ся службою, яку вам особисто поручено. Вашим ділом випирати ся всякого порозуміння з нами.

Ушкодження і знищення.

Визначуйте людей, поучайте їх, як мають по господарствах винищувати худобу, як мають у фабриках робити шкоди н. пр. насипати піску до моторів, на залізничних двірцях, у військових обозах, державних будівлях, воєнних фабриках.

Вважте мені тих, які забувають про свої обовязки: вони будуть покарані, а заслужених стріле нагорода.

Ціль тих проб, щоби викликати широко розгалужений саботаж в області осередних держав, не виключає можливости, що організаційні змагання серед полонених тривають далі. З огляду на інструкції, видані у виді приказів, полонених ставит ся в примусовім положенні. Супроти розмірів, в яких працюють полонені в наших промислових заведеннях і рільництві, є велика небезпека, що сповнене тих приказів може спричинити неопінені шкоди. Є несовістю заохочувати братів до діл, яких виконане грозило би їм карою смерті. Для осередних держав є життєвою конечністю здавити такий рух і підприняти конечні міри з огляду на власне безпеченство. В Німеччині здержано пересилки пакетів для французьких бранців. Подібні зарядження будуть видані в австро-угорських таборах полонених і місцях праці.

Присилайте жертви

на пресовий фонд

„УКРАЇНСЬКОГО СЛОВА!“

НОВИНКИ.

— Смерть Я. Весоловського. По закінченні числа о год. 8 вечером наспіла до нас сумна вістка про смерть незабутнього товариша Ярослава Весоловського. Некрольоф покійника подамо в завітнім числі.

(б) Перед двома роками. Десять місяців пановане в Галичині царської Росії дало ся всім Українцям сильно в знаки. Кожний з тугим очидав висвободження нещасної країни від найбільшого ворога нашого народу, від царату. Вправді оповідали нам Росіяни страшні датеїські річі про рік 1914, про бараки, головно про Талергоф, та ми сьому всьому не давали віри, уважачи се казками, видуманими нарочно північним ворогом. Наше серце раділо до Австрії. І прийшов день 22. червня 1915 р., піднеслий, щасливий день. Останки російської залози враз з губернатором Шереметевим виїхали коло 10. години рано. Українці відітхнули свободнійше. Коло 11. год. появил ся перша австрійська стежа, за нею друга, ціла армія. Одушевлене Львовия не дасть ся описати, люди відходили майже від змислів. Увійшли наші... Зараз на другий день вийшла українська часопись з перекладеною на німецьке передовицею. Запрошеня на богослуження, навіть по-

смертні оповістки печатались по українськи і по німецьки. Збратане славянства з германством триумфувало. Се були справді дні щасливі, дні найкрасших надій... Нам всім здавало ся, що „з заходу світло прийшло“ для нашого народу.

— Відзначення О. Стефан Оробець, полевий курат 95, п. п. приділений тепер до Div. Sap. Kol. 11 зістав відзначений лицарським хрестом ордеру Франц Йосифа з воєнною декорацією і метами і німецьким залізним хрестом II. класи.

Йосиф Брояка, однорічний фельдфебель при 35. п. кр. об. відзначений срібним хрестом заслуги з короною, за хоробре поведене супроти ворога.

— Для наших учительок. Довідуємо ся, що в дівочій школі СС. Василіянок в Яворові, в котрій міститься ся українська виділова школа і учительська семінарія, будуть потрібні з новим шкільним роком українські учительки з виділовою кваліфікацією із 1. і 2. групи. Не треба казати, як важна для нас ся інституція. І як було би воно для загальної справи поможане, щоби в ній трудились спосібніші і ідейні учительки. Звертаємо отже увагу наших учительок на посади в сій школі. Як чуємо, прийняті там учительки дістануть в монастири ціле удержане й місячну додаткову платню. По короткій практиці міг би бути заключений навіть сталий контракт, котрий забезпечив би квінквенії і право до пенсіонування. Так отже по при загальну справу було би і матеріальне удержане забезпечене. З огляду, що багато наших учительок в тепер евакуованих або не можуть в публичних школах добити ся відповідних становищ, вказуємо на яворівські посади. Відповідні кандидатки можуть зголошувати ся особисто або письменно до о. дра Галуцняського в львівський монастири (улиця Жовківська) або до дирекції школи СС. Василіянок в Яворові. Певно, що ідейні учительки мали би там красне і вдячне поле до праці.

— Ані кави ані карт. Дістаємо письмо: Наслідком телеграфічного зарядження ц. к. намісництва з дня 14. червня с. р. подаю до прилюдної відомости, що аж до дальшого зарядження не будуть видавані нові кавові карти. Важність теперішних кавових карт доси незредізованих продовжуєть ся до 18. серпня 1917 р. — Заступник правит. комісаря кор. прест. м. Львова: Шляйхер.

— Тривожна вістка. Як відомо, Успенська церков післяла вже пати дзвонів на війну. На дзвіниці остав один одинокий славний історичний „Кирило“. — Довідуємо ся, що вчора явила ся з магістрату комісія, яка робила відтиски і знимки налісів. Є се зовсім недовозначний і зловоріжний знак. Запитуємо: де є наші консерватори, чи знають про те і чи мають намір поробити потрібні заходи, щоби вратувати нашу неопінену пам'ятку?

— Замість хліба обиди. З причини нечуваної дорожнечі средств поживи поспішила держава в поміч своїм функціонерам признаючи їм дорожнечі додатки до платень без великих заходів з їх боку — сеж річ зрозуміла, що як ціна на средства поживи підскочила о 200% і більше, то з передвоєнної платні ніяким чудом не можна вижити. Сеї льогічної причини не можуть чомусь зрозуміти чинники, що стоять на чолі автономного шкільництва і полишили народне учительство без ніякої помочи; ратушковою акцією ніхто не журить ся. А вже серед найгірших обставин опинило ся львівське учительство, в першій мірі евакуовані учителі (ки), приділені до служби по львівських школах. О поміч перед голодуванням застудали вони оногоді до львівського магістрату, та на жаль перед депутацією, висланом до президента п. Рутівського, замкнуло двері, хоча сам він передше визначив час аудієнції, та ще й дн нарад учителів обіцяв відступити салю.

Се давне і незрозуміле поведене президента міста осудило учительство в ухваленій резо-

люції на сейчас скликаних довірочних сходинах в салі польського педаг. Товариства і поручило президії комітету зажадати пояснення, щоб відтак витягнути відповідні консеквенції.

В часі понедількових сходин зайшов немилий інцидент, що сильно вразив присутніх там Українців, які з почуття становой єдності також взяли участь в нарадах.

Підчас промови по українськи, польська більшість не виявила на стільки такту, щоби не перешкаджати бесіді маркантним гамореном. Деж почуте бодай примітивної гостинності? Чому президія бодай не старала ся затерти лише ворожнє будь що будь не культурного поведення?

— Жалоби Чехів. Минувшого тижня ввечері Чехи до цілого кабінету інтерпеляцію, що обіймає 400 сторінок машинного друку на канцелярським папері, а близько 20.000 шпектків. Інтерпеляція підписана через всіх чеських послів, обговорює всі жалоби Чехів натури політичної, господарської і суспільної.

— Недуга чорногорського короля. З Парижа надходять вісті, що стан здоров'я чорногорського короля Миколи значно останніми днями погіршив ся.

— Німці про промови польських послів в парламенті. В „Vossische Zeitung“ читаємо: „З польських бесідників, трохи умучений вже Лазарський, міг мало що зробити, зате з успіхом говорив Дашинський, вправді в тоні, який надавав би ся ліпше на торгову площу в Кракові, але з цілою дикістю того темпераменту, котрий перед 20 літами уносив його проти того самого польського кола, в котрім тепер співпрацює“. Оцеї самі слова повторює також соціалістичний „Vorwärts“ в спосіб, який вказує, що з ними солідаризуєть ся.

ОПОВІСТКИ

Пятниця, дня 22. червня 1917.

Нині: 22. червня гр.-кат. Кирила, римокат. Павліна.
Завтра: 23. червня гр.-кат. Тимотея муч., римокат. Зенона.

○ Академія в честь Митрополита. Дістаємо письмо:

Проти зголошувати ся по білети на академію для привітання Експелевції Митрополита у Відні в Konzerthaus-I. Ціни місць: 5, 3, 2 і 1 кор. Рівночасно слати гроші на адресу: Ukrainische Nationalkanzlei, Wien, VIII, Josefstädterstrasse 43. 1—6

○ На дохід Української Захоронки відбуде ся в неділю 24. червня одиникий сего року Великий фестин. Початок о год. 3. пополудни. Вступ 30 сотиків. Буфет у власнім заряді без хліба. Численні несподіванки. Пригравати-ме оркестра Українських Січових Стрілців. На случай непогоди відбуде ся о год. 3 попол. господарська вента в салі товариства ім. Лисенка (ул. Шашкевича).

Керенський а Українці.

ШТОКГОЛЬМ. Дневники доносять з Гапаранди, що вивязав ся конфлікт між Керенським а соціальними революціонерами, котрі домагають ся усунення Керенського з кабінету.

Керенський порізняв ся також з Українцями по причині заборони конгресу українських жовніврів.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРИЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

8 дня 21. червня

Східний фронт:

В поодиноких відтинках галицько-волинського фронту збільшилась діяльність неприятельської артилерії при співучасті тяжких калібрів. Також діяльність летунів була тут більше оживлена.

На Італійським фронті:

На високорівні Семи громад вчерашній день минув спокійно. Бої в тій області дали нам від 10. червня в бранцях 16 офіцерів і 650 жовніврів, та 7 скорострілів. В області Кельбрікон успішні борби на ручні гранати. На полі перед позицією в Лягуці наступаючі відділи перешкодили обсаженню через неприятелих вирви, яка витворилась через висадження. На високорівні Красу відперто дрібні підприємства неприятели.

На південно-східнім фронті:

Місцями борби з ватагами.

Шеф Генерального Штабу.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

Західний фронт:

Фронт півного маршака ба-варського наслідн. престолоа Рупрехта:

У Фляндрії і в Артезії щойно ввечером при ліпших умовах обсерваційних була діяльність артилерії більше оживлена. Місцями удержала ся вона також аж до ночі. Недалеко побережя в часі несподіваного наступу полоне не певне число Англійців. Коло Ноог на схід від Урерп відперто вчора і нині рано сильні англійські вивідні наступи. Також коло Vermelles і Loos не удали ся ворожі підприємства.

Фронт пруського наслідника престолоа:

Коло Vauxhaillon сотні кількох полків, зложених з надгірських Ганноверців і мешканців Бруншвіка здобули приступом по короткім міновім приготуванню французькі становища о ширині 500 м. Доконане виробованими в наступі військами і знаменито скріплене артилерією і летунами вдерте до ворожій лінії — слідувало зовсім ненадійно для неприятели.

Поодинокі наступаючі відділи вдерли ся аж до резерв неприятели і вняли також там бранців.

Кроваві втрати неприятели в важкі. Приведено понад 116 бранців і 16 скорострілів та розсаджено кілька метавок мін. Через день відперто в здобутих ровках завзяті протинаступи Французів. Сильним огнем приготував неприятели на північний захід від загорода Hurtebise акцію, якої переведенню перешкодив наш артилерійний огонь. На східнім березі Suippe була ввечером оживлена огнега діяльність. У східній Шампанії і на західних окраїнах Аргонів наші наступаючі війська привели парусот бранців з французьких ровів.

Фронт князя Альбрехта віртемберського:

Не було важивших подій.

на східнім фронті:

Під Луцьком, над Золотою Липою. Нараївком, на південь від Дайстра була діяльність російської артилерії, а в салі за тим і нашої більше оживлена, тим в попередніх днях. На кількох місцях прогнано російські підізди.

Македонський фронт:

В низині Струми покінчили ся сутички болгарських сторожів з англійськими ескадрами — відступленем неприятели.

Перший генеральний квартир-майстер Людендорф.

Надіслане.

За св. гурбину редакція не відповідає.

Дентастичне заведення

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 17.

Виймоване зубів без болю і пльомбоване.

Штучні зуби з каучуку, золоті і платинні.

Пациєнтів з провінції залагоджуєть ся в найкоротшім часі.

ОКУЛІСТ

Др. Генрик Атляс

секундар заг. шпиталю

ординує від 3—5 по пол. Кохановського 11 А.

Оголошення.

Шкільні книжки як також всякі інші купую і плачу найвищу ціну. Ант-кварія Шимона Богена Львів, Сикстуска 2 (від 1. липня с. р.) Ринок ч. 24. 2—5

Великий український співаник

Наша дума

Зладив Антін Гапак.

(Друге видане, справлене і побільшене).

182 пісень

200 коломиїнок

Пісні получені на шість груп:

- I. Патріотичні і політичні (21 пісень).
- II. Історичні (19 пісень).
- III. Станові: а) козацькі (17 пісень), б) чумацькі (7 пісень), в) бурлацькі (7 пісень), г) опришківські (3 пісні), д) побутові (18 пісень).
- IV. Січові, сокольські, стрілецькі (26 пісень).
- V. Любовні (64 пісень).
- VI. Коломиїнки (200 пісень).

Окладинку Співаника прикрашує гарна вінета, виготовлена арт. малярем Будманюком а першу сторінку образець „Візд Б. Хмельницького до Києва“ (відбитка звісного великого кольорованого образа арт. маляра М. Івасюка) та крємі сього при початку і при кінці кожної групи, уміщена гарна відповідно дібрана ілюстрація.

Ціна співаника „Наша дума“ К 2-80 (оправлений в полотно К 4-50).

Сей великий Співаник можна набути також окремими частями а іменно: часть перша п. 3.

Наша Слава

у якій поміщені пісні патріотичні і політичні, історичні, станові, січові, сокольські і стрілецькі. Співаник

Наша Слава коштує К 1-40

част друга п. 3.

„Наша пісня“

містить пісні любовні і коломиїнки. Співаник „Наша пісня“ коштує К 1-40.

Хто не може набути великого співаника „Наша дума“ за К 2-80 нехай замовить собі співаник „Наша Слава“ або співаник „Наша пісня“ за К 1-40.

На звичайну пересилку поштовою треба додати 30 сот. а на поручену 65 сот. Замовлення і рівночасно гроші треба висилати під адресою: Канцелярія Тов. „Просвіта“ Львів, Ринок 10.

Для дітий

як нагорода пильности

25 книжок різного змісту

(видавництва Товариства „Просвіта“) за К 15-20, з портом К 16-20

Всі книжочки гарно оправлені у півнолотно з золоченим витиском:

„НАГОРОДА ПИЛЬНОСТИ“

Вислає за попередним надісланем готівки: Канцелярія Товариство „Просвіта“ у Львові, Ринок ч. 10. 2—3

Руська Шадниця

в Перемишлі

вулиця Косцюшки ч. 3.

Принймає і виплачує шадничі вкладки щоденно в годинах урядових і опрентовує їх на 40% починаючи вже від слідуячого дня по дни зложення аж до послідного дня перед днем відобрання.

ВКЛАДКИ в „Руській Шадниці“ можна скласти особисто в касі товариства, поштовими переказами, грошовими листами, чеками поштової Шадниці, які Дирекція Шадниці на жадає безплатно доставляє, і в філіях банку австро-угорського на рахунок „Руської Шадниці“.

Удільє позичок: а) гіпотечних платних піврічними амортизаційними ратами на протязі 10—45 після вибору позичаючого; б) на льомбард ефектів, и на есконт векслів. Справи позичок залагоджуєть ся можливо скоро. Посередничить у виведенню позичок в Гал. Воєнний Заведенню кредитовім в Кракові.

Всяких інформацій і друків удільє канцелярія „Руської Шадниці“ ул. Косцюшка. Народний Дім, I. пов., щоденно безкорисно в годинах урядових від 9—1 год. крім неділь і руських свят.

Після § 14. устава „Руської Шадниці“, затвердженого через ц. к. міністерство внутрішніх справ вкладки в товаристві „Руська Шадниця“ в Перемишлі надають ся до льокалі пуплярних, фондацийних і т. п. капіталів, має отже „Руська Шадниця“ пуплярну обезпечу.